

בש"פ 4723/22 - מדינת ישראל נגד שאול פרץ, משה בן שמחון, יוסף חיים ויצמן

בבית המשפט העליון

בש"פ 4723/22

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. שאול פרץ
2. משה בן שמחון
3. יוסף חיים ויצמן

בקשה ארבע-עשרה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ח בתמוז התשפ"ב (17.07.22)

בשם המבקשת: עו"ד תום קובצ'י; עו"ד גיא רוסו

בשם המשיב 1: עו"ד מיקי חובה; עו"ד גיא שמר

החלטה
(בעניינו של המשיב 1 בלבד)

1. בקשה ארבע-עשרה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -

עמוד 1

מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. העובדות הצריכות לעניין נסקרו בהחלטתי מיום 16.2.2022 בבקשה השתים-עשרה (בש"פ 427/22), שבגדרה הפניתי להחלטות קודמות. משכך, לא אחזור על העובדות ולא על אודות הרציונלים והשיקולים שבבסיס סעיף 62 לחוק המעצרים. אפנה ישירות לדילמה שלפנינו - האם בשלה העת להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני חלף מעצר מאחורי סורג ובריח?

3. על כף אחת של המאזניים ניצבת חזקת החפות וההליך שאינו מתקדם בקצב הרצוי, כאשר בשלב זה ברי כי תידרשנה הארכות נוספות.

המשיב עצור מזה כארבע שנים ולצד התארכות ההליכים, המשיב הצביע על כך שכל המעורבים בפרשה כבר שוחררו לחלופות מעצר כאלה ואחרות.

4. אזכיר כי ענייננו בפרשת רצח על כל הכרוך בכך בהיבט של שחרור ממעצר. כך לגבי המעשה, ולגבי העושה אמרתי על המשיב בהחלטתי בבש"פ 427/22 הנ"ל:

"לפרץ, כיום בן 36, עבר פלילי כבד ביותר, המעיד עליו שתורתו-אומנותו-מעורבותו הם בחיי הפשע, והוא בעל דפוסים עברייניים אלימים וכוחניים, כפי שעולה מהתסקיר השלילי שהוגש בעניינו. יגעת וסיכמתי את המאסרים בפועל שהושתו על פרץ במהלך חייו, כפי שמשקף ברישום הפלילי, ומצאתי כי עד כה הושתו עליו כמעט 12 שנות מאסר בפועל. את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, ביצע פרץ אך כחמישה חודשים לאחר שהשתחרר ממאסר. אכן, פרץ נישא כחודש לפני מעצרו והוא כיום אב לשני ילדים, אך מסוכנותו זועקת, ולנוכח הוותק שלו בעולם הפשע לא יפלא כי הוא שהיה היוזם והרוח החיה בפרשת הרצח מושא כתב האישום. מכאן, שיש להיעתר לבקשה ולהורות על הארכת מעצרו" (פסקה 9).

5. התיק שלפנינו איננו מגה-תיק ואינו כרוך במספר יוצא דופן של עדים וראיות. ברם, התמשכות ההליכים אינה מונחת לפתחו של המותב, אשר כפי שנמסר, יוצא מגדרו כדי להקצות תאריכים ביומנו. חלק מהעיכוב נובע מסיבות אובייקטיביות הנוגעות למגפת הקורונה, חלק מהעיכוב בהתקדמות המשפט נופל לפתחם של המשיבים שעל אף מגפת הקורונה והתמשכות ההליכים, עמדו על זכותם להיות נוכחים פיזית בכל אחד מהדיונים, גם כאשר נבצר מאחד מהם להיות נוכח בדיון. המבקשת הוסיפה וטענה כי נראה שדרכם של המשיבים לא אצה להם, וכי החקירות של חוקרי המשטרה מתארכות הרבה מעבר לנדרש.

המבקשת הביאה לעיוני מידעים מודיעיניים, אך אלה אינם עדכניים, ואיני רואה ליתן להם משקל.

6. לא אכחד כי שהות של ארבע שנים במעצר היא גורם כבד משקל בבוא בית המשפט להחליט על הארכת מעצר

נוספת. עם זאת, בשורה התחתונה, בהינתן אופי העבירה ובהינתן הפרופיל העברייני של המשיב כמתואר לעיל והחשש למסוכנות, מצאתי כי נקודת האיזון עדיין לא הוסטה להעברתו מן הכלא למעצר בפיקוח אלקטרוני.

אשר על כן אני נעתר לבקשה ומאריך את מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 23.7.2022 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 54462-02-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ' בתמוז התשפ"ב (19.7.2022).

ש ו פ ט
